

kassen, og som vi ere enige om, en Laanebestyrelse som Saand for Finantsministeren? Ud af denne Betragtning ere mine Underændringsforslag fremgaaede, men jeg vil sige de Herrer, at de kunne godt stemme for disse Underændringsforslag og dog stemme mod. Hovedændringen saaledes at Forslaget bliver, som det var ved 2den Behandling. Naar Finantsministeren vil modtage det som Lov, ser jeg det helst; saa kunde jeg maaske blive enig med det ærede Medlem for Ribe (B. Holm), og det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Kjer) sætter jo mere Pris paa Forslaget, som det var ved 2den Behandling. Men de Herrer sige: Naar vore Ændringsforslag blive vedtagne her, kunne Sparekasserne ikke faae en Dre. Jeg siger da: De Herrer tage feil i dette; disse Lovforslag hvile paa den Forudsætning, at Administrationen vil arbejde i lignende Retning for at afhjælpe den økonomiske Trang som den, Lovforslagets Text efter de foregaaende Forhandlinger angiver; det holder paa denne Tilid og denne Betragtning. Deres Fortolkning stemmer ikke med Text og Forudsætninger og er værre end den bogstavelige Fortolkning, det ærede Medlem for W. (Steenstrup) gjorde gjældende imod de Herrer's Forslag. Men Meningen med Deres Forslag er den, at der i intet andet Niemed skulde gives en Dre undtagen til Sparekasser. Deri ligger Forfjællingen mellem Forslaget, som det er blevet vedtaget ved 2den Behandling, og mit Forslag. I mit Forslag ligger det, at Sparekasserne kunne blive hjulpsne i lignende Udstående, som efter de Herrer's Forslag, men at andre Formaal og Samsundsborgere kunde blive stillede i lige Rettigheder med dem, der hjælpes gennem Sparekasserne, og naar det ærede Medlem fra Skanderborg (N. Jensen) vil fortælle os, at Innehavere af andre Erhvervs-grene med samme Rettighed kunne naae at hjælpes gennem Sparekasser som visse Eiendomsbesiddere, som trænge til ikke at faae deres Prioriteter opsagte, saa tager han fuldstændig feil af de Regler, efter hvilke Sparekasser og Banker eller andre Pengeinstitutter i Følge deres Natur maa virke. Naar en stor Handel skal afsluttes eller paa en vis Tid af Mæret en større Udbetaling skal gjøres for en Forretning, en Industridrivende eller Handlende, hvor vilde de da kunne hjælpes gennem Sparekasser, naar disse ikke ligge med en stor Beholdning. De ere imidlertid slet ikke indrettede paa en saadan Drift, og de kunne derfor ikke hjælpe paa denne Maade. Det er min Overbevisning, at vi paa denne Maade komme til at gjøre Uret mod mange Statsborgere. Derfor er jeg imod, at man gaar ned til en saadan Ensidighed, at man næsten kan pege paa os og sige: I have kun de og de jævne Interesser for Die. Ensidigheden ligger ganske vist ikke i De Herrer's Hensigt, men Feilen ligger i Deres Forslag, og det vil blive den væsentlige Virkning af Deres Forslag, hvis det overhovedet bliver til Lov. Naar

De Herrer saa spørge, hvor jeg kan have den Tilid mod betryggende Sikkerhed at overlade Ministeren 10 Millioner, medens der i Forslaget endog kun er Tale om 5, vil jeg svare, at jeg kunde være gaaet videre, ja indtil 30 under visse nærmere Betingelser. De Herrer have foreskrevet Betingelser, jeg holder mig til „den betryggende Sikkerhed“ — Deres Rentebestemmelser og Laanebestyrelsen gaar jeg ogsaa ind under: — Er dette da en Bevilling til at bruge Beløbet? Nei, det er en Bevilling til at omsætte Kassebeholdningsmidler paa en noget anden Maade end den, Finantsministeren ellers har Ret til at omsætte dem paa, Andet er det ikke. Han har Ret til at omsætte Kassebeholdningens kontante Midler ved f. Ex. at købe Consols i London eller andre fremmede Papirer, og det kan ikke modbevise, at han har Ret til at omsætte inden for visse Grændser de Papirer, han har liggende, og købe andre i Stedet for. Det, her forlanges, er kun en forandret Bemyndigelse for Finantsministeren med Hensyn til Sparekassernes Midler, saa at vi f. Ex. faae Prioritetsobligationer paa Eiendomme i Landet eller andre Papirer, der give betryggende Sikkerhed, i Stedet for, hvad der er anbragt af Statskassens Midler i rentebærende Papirer, Consols og Liggende. Det er ikke en Bevilling, men kun en forandret Bemyndigelse fra de hidtil bestaaende Forhold, men det tror jeg, at de Herrer skulde have sat sig ind i, inden de talte derom. Med Deres politiske Betragtninger er jeg snart færdig, thi jeg skal sige Dem, mine Herrer! for nogle Minuter siden vedtog vi den sidste politiske Afstemning i denne Kampagne mod dette Ministerium. De have endt Bevillingerne, de have ikke flere Bevillinger at give, og jeg anerkjender, at nu staar Ministeriet med de konstitutionelle Palmer i Hænderne og med vunden Seir lige over for de Herrer, det staar konstitutionelt berettiget her. Jeg maa som Medlem af et Mindretal her i Salen forhandle med dette Ministerium som med et hvilket som helst andet, der staar med Flertallet paa sin Side; thi det staar efter min Opfattelse politisk berettiget der, hvor det staar.

N. Jensen (Randers Amts 3die Valgkreds): Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) mente, at det ikke var Forslagsstillernes Mening at give Næst til Sparekasserne, men jeg for mit Vedkommende vil sige, at det netop var min Mening. Vi have ikke tænkt os at gjøre saa store Laan af Statskassen, at det kunde strække til for en saa stor Omsetning, som han har talt om; vi have derimod tænkt, at naar Sparekasserne fik et Laan paa 5 Millioner Kr., vilde mange baade store og smaa Sparekasser kunne hjælpe saavel Kjøbstad- som Landboere. Vi have ikke tænkt mere paa Landboere end paa Kjøbstadsfolk, vi vide, at der er mange, der